

عنوان مقاله:

رابطه بین جهت گیری های انگیزشی (درونی، بیرونی و بی انگیزشی) و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس زبان انگلیسی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی مدرسه و آموزشگاه، دوره 3، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

رمضان حسن زاده - دانشیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

گلین مهدی نژاد گرجی - دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی، دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین جهت گیری های انگیزشی (درونی، بیرونی و بی انگیزشی) و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس زبان انگلیسی است. پژوهش به شیوه ی توصیفی (همبستگی) انجام شد. جامعه ی آماری پژوهش را کلیه ی دانش آموزان دختر مقاطع متوسطه ی اول، دوم و سوم شهرستان بابل (با دامنه سنی ۱۷-۱۵ سال) در سال تحصیلی ۱۳۹۱-۱۳۹۰ به تعداد ۴۳۶۳ نفر تشکیل می دهد، که از میان آنان ۳۵۴ نفر از دانش آموزان به روش تصادفی طبقه ای به عنوان نمونه ی آماری انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها، مقیاس جهت گیری های انگیزشی زبان (LLOS-IEA) بود. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی و آمار استنباطی (شامل ضریب همبستگی پیرسون و معادله رگرسیون چند متغیره، آزمون تحلیل واریانس یک راهه و آزمون تعقیبی شفه) استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که بین انگیزش درونی و مولفه های آن، با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس زبان انگلیسی رابطه ی مثبت معنادار وجود دارد. بین انگیزش بیرونی و مولفه های آن، با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس زبان انگلیسی رابطه ی مثبت بسیار ضعیفی وجود دارد. بین جهت گیری بی انگیزشی و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس زبان انگلیسی رابطه ی منفی معنادار وجود دارد. انگیزش درونی بیشترین سهم را در پیش بینی پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس زبان انگلیسی بر عهده دارد. در این تحقیق، چند استراتژی آموزشی و تربیتی نیز به معلمان زبان به منظور افزایش انگیزش در دانش آموزان و سوق دادن آنها به سمت درونی شدن انگیزش ها، پیشنهاد شده است.

کلمات کلیدی:

انگیزش، جهت گیری های انگیزشی، پرسشنامه ی مقیاس جهت گیری های انگیزشی زبان (LLOS-IEA)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1440573>

